

De mens achter ... is een serie diepte-interviews met bekende of markante mensen. Het gaat in deze gesprekken niet om wat de personen doen, maar om wie ze zijn. Het gaat dus ook niet om de buitenkant, maar juist om die zo interessante binnenkant. Trainer, coach & directeur Frank Rekers van 4Human Training & Coaching, sprak in de rol van interviewer ditmaal met Guust Verpaalen.

De mens achter ...

Guust Verpaalen

TEKST: FRANK REKERS FOTOGRAFIE: ERANS DAVIDS

Guust Verpaalen (53) bekleedde verschillende topfuncties bij Philip Morris International. Hij was van 1998 tot 2006 algemeen directeur en door zijn eigen kijk op mensen en zijn integrale benadering boekte de onderneming zeer bijzondere resultaten. Deze ervaring heeft Guust Verpaalen beschreven in zijn boek 'Het is niet te geloven'. Ook is hij de auteur van het boek 'Een gouden kans'. Verpaalen is enigst kind en dat heeft hem mede gevormd tot wie hij is. Hij is getrouwd is met Lilian, heeft twee zonen en één dochter. Wie is deze man die zijn directeurschap van een groot bedrijf inruilde om ZZP-er te worden?

Aan tafel was ik nieuwsgierig of Guust zelf ook rookt?

"Nee, niet meer. Ik heb jaren gerookt en ben drie keer gestopt, de laatste keer alweer ruim drie jaar geleden".

Landhuishotel De Bloemenbeek staat bekend om haar culinaire hoogstandjes. Gepast en verrassend werd dit keer ingespeeld op de gast. Een gerookte schol met een nage van paddenstoelen werd door Jeroen van der Veen uitgeserveerd.

Guust over zijn jeugd:

"Mijn ouders hadden een horecabedrijf en ik kijk daar met plezier op terug." Al snel gaat het over zijn vader waar hij zeer bewonderenswaardig over spreekt. "Mijn vader was een goede zakenman, het was een goede sul en een sociale man. Mijn vader is overleden in 1994. Biljarten was een hobby van me. Ik heb vele jaren in competitie met en tegen hem gebiljart. De wedstrijden tegen hem wilde hij voor an-

deren niet laten zien dat hij me liet winnen maar diep in zijn hart wilde hij me laten winnen". Guust over zijn carrière. "Mijn carrière is als een speer gegaan. In totaal heb ik 22 jaar bij Philip Morris gezeten en daar 12 functies gehad". En nog even over zijn vader: "Hij was eerlijk, goudeerlijk".

Kun jij een definitie maken van eerlijk zijn?

"Ik moet elke ochtend in de spiegel kunnen kijken en denken: 'dat heb ik goed gedaan'. Dat is een soort interne toetsing. Dat weet je van binnen".

'Ik ben gaan ontcijferen'

Hoe komt eerlijkheid terug in jouw leven?

"In de tabakindustrie wordt je dagelijks geconfronteerd met het thema eerlijkheid. Er is een grote groep antitabak en die zegt dat je per definitie oneerlijk bent. Ik kwam in het directieteam van Philip Morris 1998. Net daarvoor was de boodschap van het bedrijf nog dat het niet bewezen is dat je van roken de meest vreselijke ziektes kunt krijgen. Toen hield men zich nog vast aan een klein gedeelte van het

wetenschappelijk onderzoek dat beweerde dat er geen overduidelijk statistisch bewezen verband was. In 1998 zeiden we 'stoppen daarmee', 95% van het wetenschappelijk onderzoek zegt dat je van roken gewoon dood kunt gaan, punt. We gaan dat ook gewoon vertellen en de consequenties trekken. Dat betekent dat je als bedrijf verantwoordelijkheid hebt en open moet zijn over de informatie van het product. Ga er geen gekke dingen mee uithalen, ga mensen die niet roken niet overtuigen om te roken en hou het weg bij kinderen. Alleen volwassenen die goed geïnformeerd zijn hebben keuzevrijheid. Met dat standpunt van het bedrijf kon ik prima mee leven".

Welke acties heb je ondernomen?

"Toenmalig minister Borst wilde het roken verbieden voor de leeftijd tot 18 jaar. De Tweede Kamer was tegen, de grens was 16, maar Philip Morris was niet tegen. Je gaat een constructieve dialoog aan met zeg maar de 'tegenstanders' o.a. het Astmafonds en de Hartstichting. Ik wilde weten hoe men denkt en wat ze zeiden, vaak was ik het 80% met ze eens. Daarmee creëer je rust en duidelijkheid".

Je bent een cijferman?

"Ik was een cijferman, maar ik ben gaan ontcijferen. Je moet eerst kunnen cijferen en analyseren om te ontcijferen. Je komt altijd uit bij de factor mens, bij het mensgerichte". Guust overpeinst even: "Successen van de organisatie komen uit de mens".

Toen je algemeen directeur werd heb je een cultuurverandering doorgevoerd. Hoe

'Als enigst kind leer je goed observeren'

heb je dat gedaan? Ondertussen genieten we van een voorgeschotelde ossenhaas van Dinkdalrund onder gesmolten Bonte Bentheimer-spek en truffeljus. Daarbij is een fantastisch bijpassende Zuid-Afrikaanse wijn ingeschonken, Cabernet-Sauvignon & Merlot van de Nederlandse wijnmaker Fons Aaldering.

"Toen ik de kans kreeg om algemeen directeur te worden heb ik die meteen gepakt. Mijn rebelse kant zag meteen de mogelijkheid om mijn gedachtegoed in

de praktijk te brengen. Cruciale laag bij veranderingen zijn de tussenlagen, de mensen die zitten tussen de werkvloer en het boven management. Deze mensen heb ik uitgenodigd en uitgelegd hoe ik het zie. Dan kunnen ze meedoen, zo niet dan leg ik het nog een keer uit. Dan verwacht ik dat ze meegaan, anders zijn er consequenties. Met de mensen op de werkvloer heb ik vanuit mijn hart contact gemaakt. Na het commitment ga je beginnen. Een groot deel is intuïtief en daar lag het succes. Als ik ging nadenken ging ik twijfelen. Achteraf heb ik kunnen terugkijken hoe ik het heb gedaan en opgeschreven in het boek 'Het is niet te geloven'."

Wat heeft jou geholpen in wie je nu bent?

"Door te observeren en door niet te oordelen. Wat mij het meest heeft geholpen, is dat ik drie keer per jaar in en met een groep naar mezelf heb gekeken. Dan ga ik aan de slag met mezelf en pel ik me telkens weer af en ontwikkel me tot aan de kern".

Hoe kom je aan dat talent van observeren en ontcijferen?

"Dat komt wel uit mijn jeugd. Ik ben namelijk enigst kind en dan leer je goed observeren. Ik bracht veel tijd alleen door. Mijn ouders hadden een horecabedrijf. In de feestzaal ging ik vaak op de trap zitten en zag ik al die mensen voorbij komen. Ik observeerde en observeerde. Je ziet veel en doet zo veel mensenkennis op. Ik dacht in het begin dat iedereen zo keek maar dat was dus niet zo. Zo kwam ik erachter dat dit een talent van me was".

Als jij je leven een cijfer een mag geven, wat is dat dan?

"Dat is een 8".

Wat maakt dat het een 8 is?

"Het is een 8 en is bijna een 9 omdat het verlangen er is dat er nog meer in zit. Met een 9 ben je er bijna, dan geef ik liever een 8 want dan zit er nog meer in".

Waarom is je cijfer geen 10?

"Omdat ik bang ben dat ik dan dood ga. Als het een 10, als je volmaakt gelukkig bent, krijg je het paspoort van de dood. Dan is je missie bereikt".

Als je terugkijkt in je leven, wat is dan je dieptepunt geweest?

"In de periode van '92 tot '98 zat ik voor Philip Morris in Zwitserland. Ik kreeg daar een kans. De kinderen waren toen 2, 3 en 5. Op het hoofdkantoor had ik het gevoel dat ik mijn mannetje moest laten zien. De combinatie van de zorg voor de kinderen en de druk van het werk trok een grote wissel. Eenmaal weer terug in Nederland besepte ik dat pas echt, ook wat die spanningen met zich mee hebben gebracht".

Wat betekent je vrouw Lilian voor je?

"Mijn vrouw is mijn spiritueel maatje, ze heeft bijvoorbeeld alle 23 versies van het boek gelezen tot dat het eindresultaat er was. Ze is mijn stille kracht die me continu blijft ondersteunen. Zonder haar zou er geen Guust Verpaalen zijn zoals je die nu kent".

Wat is je hoogtepunt in je leven geweest?

"Dat er heel veel mooie momenten zijn, ik ben meer van de kleine dingen gaan houden zoals wandelen in het bos met mijn vrouw en de hond. Het is ook het overdenken wat geweldig het leven is zoals deze avond met maaltijd bijvoorbeeld, ongelooflijk".

Waar kun jij je boos om maken?

"Oneerlijkheid, onrechtvaardigheid, ik kan boos worden hoe organisaties soms met geweld met mensen om kunnen gaan".

Ben je gelovig?

"Ja, ik ben katholiek maar geloof op mijn manier, ik geloof dat we verbonden zijn met een groter geheel. Ik geloof in een leven na de dood. Ik ben ervan overtuigd dat dit aardse een soort school is waarin je bepaalde lessen leert".

Hoe ben je ertoe gekomen om te gaan schrijven?

"Als jongetje dacht ik dat ik niet goed kon schrijven. Hoe goed ik mijn best ook deed, ik kreeg altijd een 6. Veel en veel later kwam ik Daniel Offman tegen en die zei dat ik goed kon schrijven. Dat was voor mij een openbaring en een soort van veiligheid. Daarna kwam ik uitgever Paul Quist tegen, die vond het geweldig en

heeft mijn tweede boek uitgegeven. Ik kon het bijna niet geloven”.

Als jij jezelf zou willen omschrijven in een aantal kernwoorden?

“Alchemist, leiderschap alchemist, een ontcijferaar, een optimist, humor ook naar jezelf toe, moet luchtig blijven”.

Wanneer heb je voor het laatst gehuild?

“Zojuist hier, bijna, toen ik over mijn vader vertelde. Eigenlijk ben ik een soort oester en die soms langzaam open gaat en dan zit daar een emotioneel pareltje”.

‘Goede leiders reflecteren zichzelf’

Waarom ben je ZZZP-er geworden?

“Mijn volgende positie op het hoofdkantoor lag voor mij in verschiets. Mijn boek was toen net uit. Ik kon mijn gedachtegoed niet meer helemaal uitvoeren en heb een bepaalde variëteit nodig om te gedijen. Ik kan geen poppenkast spelen. Ik heb de knoop doorgehakt. Zo ben ik als zelfstandige lezingen gaan geven, groepen gaan enthousiasmeren en gaan coachen. Ik doe nu individuele coaching, begeleidt teams, ben klankbord bij veranderingsprocessen, maak leiderschapsprogramma’s en help mensen op persoonlijk niveau met het vinden van hun bezieling. Daarnaast heb ik nog een tweetal commissariaten (waarvan één bij Philip Morris) en komen er soms leuke klussen voorbij zoals informateur bij mijn favoriete stad Bergen op Zoom”.

Wat is je missie die je met je adviespraktijk Phidelity wilt nastreven?

“Mijn missie is ‘het ontcijferen van bezieling en creatieve activiteit bij mensen en organisaties’. Dat is wat ik te doen heb. Ik wil nastreven dat mijn gedachtegoed zijn weg gaat vinden. Het thema

bezieling staat centraal en ik heb zojuist een netwerk opgericht voor mensen met een missie; de Vijfde essentie. Voor mij wel heel erg belangrijk om te blijven creëren”.

Geeft dit zin aan je leven?

“Ja, en houvast en als je afwijkt dan blijkt vaak dat je je energie verliest”.

Wil je iets nalaten in dit leven?

“Ja, toch wel”. Guust proeft ondertussen de speciaal voor De Bloemenbeek gemengde en gebrande koffie uit Ethiopië. “Ik hoop dat ik mensen heb mogen aanraken in dit leven. Het liefst zoveel mogelijk”.

Heb je nog een boodschap?

“Bekijk de dag van morgen eens wat meer vanuit een observering: Wat bezielt je nou eigenlijk? Waar ben je nou mee bezig? Wees daarin eens kritisch op jezelf. Elke dag dat je dat niet doet dat zijn gemiste kansen. Goede leiders kijken zo. Ze reflecteren. Wie naar buiten kijkt droomt, wie naar binnen kijkt wordt wakker. Zo wordt je leider van je eigen leven”.

Het was een waar genoegen om in de warme ambiance van De Bloemenbeek iemand te spreken die er toe wil doen, iemand die nieuwe verfrissende inzichten heeft op het gebied van leiderschap. In-

Landhuishotel & Restaurant De Bloemenbeek

Voor deze diepte-interviews is gekozen voor een prachtige locatie, Landhuishotel & Restaurant De Bloemenbeek in De Lutte. Dit vanwege zijn uitzonderlijke belevenisvolle chique setting, mooie ligging, perfecte bereikbaarheid en al het goede van het rijke Twentse landleven dat onder supervisie van meesterkok Michel van Riswijk vertaald wordt in gastronomische hoogstandjes.

zichten die niet alleen bij woorden zijn gebleven maar die hij ook nog eens heeft nageleefd en deze nog naleeft tot op de dag van vandaag. ■

Tot ziens, Frank Rekers

